

Sygn. akt II K 148/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – **SSR Agnieszka Knade - Plaskacz**

Protokolant – sekr. sądowy Kamila Skorupska

przy udziale Prokuratora – ----

po rozpoznaniu w dniu 26/07/2017 roku

sprawy:

P. K.

s. Z. i H. z domu Z.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 18 kwietnia 2017 roku około godz. 20.10 dokonał uszkodzenia budynku oznaczonego numerem (...) w U. przy ul. (...) w ten sposób, że kilkakrotnie rzucił butelkami w w/w budynek mieszkalny, w wyniku czego dokonał wybicia szyby w jednym z okien oraz uszkodził jego zewnętrzną elewację powodując straty w kwocie 2000 zł na szkodę T. T.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

II. w kwietniu 2017 roku w U. kierował groźby karalne w stosunku do T. T., tj. groził mu pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o przestępstwo z art. 190§ 1 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 288§1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 (trzydzieści) złotych;

II. uznaje oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 190§1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 (trzydzieści) złotych;

III. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego w pkt I i II wyroku kary grzywny i wymierza mu karę łączną 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 (trzydzieści) złotych;

IV. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu kary grzywny zalicza okres jednego dnia zatrzymania w sprawie od 18 kwietnia 2017 r. godz. 20.40 do dnia 19 kwietnia 2017 r. godz. 11.05, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. na mocy art. 46§1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w całości szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego T. T. kwoty 2000 (dwóch tysięcy) złotych.

VI. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której dotyczył wniosek Prokuratora, a więc do orzeczonej kary.

P. K. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 18 kwietnia 2017 roku około godz. 20.10 dokonał uszkodzenia budynku oznaczonego numerem (...) w U. przy ul. (...) w ten sposób, że kilkakrotnie rzucił butelkami w w/w budynek mieszkalny, w wyniku czego dokonał wybicia szyby w jednym z okien oraz uszkodził jego zewnętrzną elewację powodując straty w kwocie 2000 zł na szkodę T. T., oraz popełnienia przestępstwa z art. 190§ 1 k.k. polegającego na tym, że w kwietniu 2017 roku w U. kierował groźby karalne w stosunku do T. T., tj. groził mu pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem ciała, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona.

Sąd uwzględnił wniosek złożony przez Prokuratora w trybie art. 335 kpk, albowiem w świetle przedłożonych wraz z wnioskiem dowodów nie budziły wątpliwości Sądu zarówno zasadnicza kwestia sprawstwa, jak i okoliczności, które są istotne dla ustaleń o odpowiedzialności karnej oskarżonego, w tym dla właściwej oceny prawnej czynów będących przedmiotem osądu i doboru adekwatnej reakcji karnej, a także merytoryczna zasadność postulowanego przez Prokuratora orzeczenia o karze.

Uznając oskarżonego P. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 288§1 k.k. na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 37a k.k. Sąd wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 złotych. W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu wobec faktu, że przestępstwo przypisane oskarżonemu zagrożone jest sankcją w postaci kary pozbawienia wolności do lat 5, a więc nieprzekraczającą 8 lat, oraz mając na względzie, że okoliczności jego popełnienia wskazują na to, iż w stosunku do oskarżonego P. K. cele kary zostaną osiągnięte poprzez orzeczenie kary innego rodzaju, Sąd kierując się treścią przepisu art. 37a k.k., jak już wyżej zaznaczono, orzekł wobec oskarżonego karę grzywny. Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał na uwadze fakt, iż P. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia a czyn miał charakter incydentalny. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze fakt, iż zarzucane oskarżonemu przestępstwo jest czynem o średniej społecznej szkodliwości.

Uznając natomiast oskarżonego P. K. za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 190§1 k.k. Sąd wymierzył mu karę 30 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 złotych. Przy wymiarze kary po stronie okoliczności łagodzących Sąd miał również na uwadze fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w tej sprawie wyjaśnienia. Okolicznością obciążającą był fakt skazania przez sąd brytyjski za przestępstwo opisane jako molestowanie – spowodowanie strachu groźby przemocy (sygn. akt 13/2910/97199E z 4/11/2013 r.)

Sąd połączył wymierzone kary grzywny orzeczone za każde z popełnionych przez oskarżonego przestępstw, korzystając z dyspozycji art. 86 § 1 k.k. i art. 85 k.k., zgodnie, z którym karę łączną sąd orzeka, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono

za nie kary tego samego rodzaju. W myśl art. 86 § 1 k.k., który wskazuje, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z wymierzonych oskarżonemu kar za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wymierzając karę łączną kierowano się przede wszystkim celami określonymi w art. 85a kk. Sąd wziął również pod uwagę związek między przypisanymi oskarżonemu przestępstwami (oskarżony oświadczył, że dopuścił się ich będąc pod wpływem alkoholu w związku z nierozliczoną wypłatą). Niewątpliwie też istnieje związek czasowy między popełnionymi przestępstwami. Określając wymiar kary łącznej Sąd kierował się zasadą asperacji i połączył orzeczone wobec oskarżonego w pkt I i II wyroku kary grzywny wymierzając mu karę łączną 60 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 30 złotych. Liczba stawek dziennych grzywny wyraża stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości jego zachowania. Przy określeniu natomiast wysokości jednej stawki dziennej Sąd wziął się pod uwagę zgodnie z art. 33§ 3 kk dochody sprawcy (około 6.000 zł), jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres jednego dnia zatrzymania w sprawie od 18 kwietnia 2017 r. godz. 20.40 do dnia 19 kwietnia 2017 r. godz. 11.05, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania Sąd na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sąd na mocy tego przepisu zobowiązał oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przez niego poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego T. T. kwoty 2000 złotych. Wysokość szkody została określona w aktach sprawy i nie była kwestionowana przez oskarżonego.

Mając na uwadze sytuacją finansową skazanego, w tym fakt uzyskiwania przez niego wysokich dochodów na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 110 złotych tytułem zwrotu wydatków.

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz